

סכותה לראשי ביום נשק

רשכבה"ג מרנא האבי עזרי זיע"א

מצב של צרה וחרון אף זועק להתעוררות

חז"ל כבר גילו לנו מראש באופן כללי מה יהיה בדורות האחרונים, וגם למעשה רואים בחוש את מה שאמרו (עי' סוטה מט.) כל יום קללתו מרובה מחבירו, ישנן צרות הכלל וצרות הפרט באופן היוצא מגדר הרגיל, אין מי שיכול לומר שאינו סובל, ולכן צריך לראות ולהבין שבדאי לא זו היא תכלית ומטרת הבריאה, שהרי אין אדם שלא חסר לו, לאחד חסר דבר אחד ולשני דבר שני, ואם אין אפילו אדם אחד ללא צרה או חסרון, הרי זו היא ראייה שאין זו כוונת הבריאה, כי בודאי לא היתה כוונת הבריאה כדי שבני אדם יהיו עמלים ויגעים ומצטערים. מגיע איזה זמן שהמצב קורא וצועק - קום! וכמו שכתוב בנביא (יונה א ו) "מה לך נרדם, קום קרא אל אלקיך", אתה רואה שהים סוער ורועש, ואתה שוכב וישן!

הפסוק אומר (תהלים קמ ח) "אלקים ד' עז ישועתי, סכותה לראשי ביום נשק", דוד המלך ע"ה התפלל בפסוק זה להשי"ת ובקש - תגן על ראשי ביום נשק. ואמרו חז"ל בירושלמי (יבמות פט"ו ה"ב) באחד הביאורים מהו "יום נשק" - זה נשקו של גוג. והיינו כשתהיה מלחמת גוג ומגוג, ועיקר חוזק המלחמה יהיה בנשק, שראה דוד המלך את כל זה בנבואה, והתפלל "סכותה לראשי ביום נשק".

ויש להבין מדוע בקש דוד המלך "סכותה לראשי" דוקא, הרי כשיש חשש מפגיעת נשק בשעת מלחמה, בכל מקום בגוף שהוא פוגע זו סכנה, ולאו דוקא בראש? וכנראה שנצרכת תפלה מיוחדת לשמירה על הראש, והביאור הוא, שבתפלה זו שהזכיר דוד המלך את הנשק, לא היתה כוונתו ליריות של כדורי אש, שבאמת פגיעה זו מסוכנת היא בכל מקום בגוף שתפגע בו, בין אם תפגע בלב, ברגל או בראש, אלא היתה זו תפלה מיוחדת הנצרכת לאותו זמן, לשמור מבלבול הראש, כי אפשר להיות אדם בריא, אבל הראש הוא חולה, הראש מבולבל עם דעות והשקפות שונות, עם רעיונות זרים, ובזמן מלחמת גוג ומגוג שהוא הזמן של המשיח, יהיה מצב של בלבול הראש, ותהיה מלחמה מיוחדת של בלבול הדעת, כמו שאמר הנביא (ישעיה ה כ) "הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע, שמים חשך לאור ואור לחשך, שמים מר למתוק ומתוק למר", זמן שמחליפים בין טוב לרע, על מה שהוא חושך יאמרו שהוא אור, ועל מה שמאיר יאמרו שהוא חושך, על דבר שהוא מר יאמרו שהוא מתוק, ועל המתוק יאמרו שהוא מר, יהיה בלבול הראש, אנשים יהיו מבולבלים, לא תהיה שום בהירות. ועל זה התפלל דוד המלך "סכותה לראשי ביום נשק".

רבתי! הבה נדע מה אנו צריכים לעשות, אנו יהודים, וקיום עם ישראל אינו תלוי בכל דבר אחר מלבד בית המדרש! הקיום של עם ישראל הוא בהוספת בית מדרש ועוד בית מדרש. מה שהחזיק אותנו במשך אלפיים שנה בגלות הוא בית הכנסת... אך היום שמחזיקים שהלחם של הגוים כשר וגם היין שלהם כשר, מדוע בתם לא תהא כשרה? במה אנו שונים מהם?

עלינו להבין זאת. כח הקיום של עם ישראל לא נוצר לפני שבעים שנה, אלא לפני אלפי שנה מאברהם אבינו. נתחזק בתורה ויראת שמים, ואז אנו בטוחים שיתקיים "סכותה לראשי ביום נשק".